

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.92/2018/12.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2018. év szeptember hó 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következők

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt az I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 8.B.1174/2016/131. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy az I.r. vádlott által 2015. év március hó 6. napjától 8. napjáig őrizetben, majd 2015. év március hó 9. napjától 2015. év december hó 9. napjáig előzetes letartóztatásban, majd 2015. év december hó 10., és 11. napján ismét őrizetben, majd 2015. év december hó 12. napjától 2017. év december hó 11. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt tekinti beszámítottnak a szabadságvesztés büntetésbe. A házi őrizet beszámítására vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az I.r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe számítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 91.440.- (kilencvenegyezer-négyszáznegyven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék a 2017. év december hó 11. napján kihirdetett 8.B.1174/2016/131. számú ítéletével I. r. vádlott bűnösségét kábítószer kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés) és közokirat hamisítás büntetében (Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont) állapította meg. Ezért az I. r. vádlottat halmazati büntetésül 6 évi fegyházban letöltendő szabadságvesztés büntetésre és 8 év kiutasításra ítélte azzal, hogy az I.r. vádlott a szabadságvesztésből annak kétharmad részének letöltését követő nap bocsátható feltételes szabadságra, a lefoglalt készpénz vonatkozásában vagyoneklkobzást alkalmazott.

Rendelkezett az elsőfokú bíróság a lefoglalt tárgyakról, elkobzásról és a bűnügyi költség viseléséről.

A kihirdetett ítéletet az ügyész tudomásul vette, míg az I. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.876/2016/15. számú átiratában a bejelentett védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

A fellebbviteli főügyészség írásbeli indítványában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, az ügy tényállását a szükséges körben felderítette, és a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen értékelte.

A felmentést célzó védelmi fellebbezés az ügyészi álláspont szerint a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadja, amely azonban a tényálláshoz kötöttség folytán nem vezethet eredményre, mert a tényállás megalapozott.

A személyi részt tartotta csupán szükségesnek kiegészíteni annyiban, hogy a vádlottat korábban más néven jogerősen elítélték, perújítás eredményeként a Fővárosi Törvényszék 2017. év június hó 28. napján hozott jogerős ítéletével az I. r. vádlottat felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntette miatt 6 hónap - végrehajtásában 1 évi próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztés büntetésre ítélte.

Az ügyész szerint a törvényszék okszerűen következtetett az I.r. vádlott bűnösségére és cselekményeit is törvényesen minősítette, a bűnösségi körülményeket hiánytalanul vette számba, és értékelte a büntetés kiszabása során megfelelő büntetést szabott ki, amelynek enyhítése nem indokolt. Az ítélet rendelkező részének helyesbítésére tett indítványt a házi őrizetben töltött idő helyes megjelölésével. Egyebekben pedig az ítélet helybenhagyását indítványozta.

I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen elsődlegesen a vádlott felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem megfelelően vette számba és értékelte a bizonyítékokat, valamennyi bizonyíték arra utal, hogy a II.r. vádlott volt az elkövető és nem az I. r. vádlott. Valamennyi nyomozati cselekmény elvégzésére nagy késedelemmel került sor és ez is megkérdőjelezi a bizonyítékok hitelességét. A közokirat-hamisítás kapcsán I.r. vádlott részletes beismerő vallomást tett, és azt megbánta. E körben arra hivatkozott, hogy I.r. vádlott tartózkodási engedélyhez akart jutni, ezért vallotta magát palesztinnak, csak a későbbiek során akarta saját valós adatait megadni azért, mert azt hallotta, így juthat legális tartózkodási engedélyhez.

Indítványozta I.r. vádlott felmentését a kábítószer kereskedelem vádja alól, a közokirat-hamisítás miatt pedig a beismerésre tekintettel intézkedés alkalmazására tett indítványt. Másodlagosan, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kiszabott büntetésnek a törvényi minimumra - 5 évre - való enyhítését indítványozta tekintettel arra, hogy majdnem 4 éve előzetes letartóztatásban van az I.r. vádlott, és ezalatt csak dicséreteket, jutalmakat és külön kedvezményeket kapott a BV intézetben. Harmadlagosan a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatának eggyel enyhébb - börtön fokozatú - megállapítására és a kiutasítás mellőzésére tett indítványt.

I. r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által elmondottakhoz.

A bejelentett védelmi fellebbezések nem megalapozottak.

A Fővárosi Ítéltábla a bejelentett védelmi fellebbezések folytán eljárva a Be. 590. § (1) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárását teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság olyan eljárási hibát nem vétett, amely a másodfokú érdemi felülbírálat akadályát képezte volna, az elsőfokú bíróság eljárása során az eljárási szabályokat mindenben betartotta.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének teljeskörűen eleget tett. A rendelkezésére álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonta és a bizonyítékokat értékelve megfelelő következtetéseket vont le. Helyesen járt el, amikor a tényállást a közegészségügyi bűncselekménnyel kapcsolatban a vádlott tagadásával szemben a meghallgatott tanúvallomásokra szakértői véleményekre és okirati bizonyítékokra alapította.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helyes értékelésével állapította meg, hogy az I. r. vádlott volt az a személy, aki a feltalált kábítószereket a lakásában tartotta mégpedig abból a célból, hogy abból vevőit kiszolgálhassa, továbbá helyesen állapította meg azt is, hogy a kábítószeres adásvételének lebonyolítására I.r. vádlott aktív közreműködésével, az általa biztosított kábítószerekkel került sor.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a tényállást, amely teljes körű, az iratok tartalma alapján az ítéletábra csupán a személyi részt - I.r. vádlott előéletére vonatkozóan - egészítette ki az alábbiakkal:

- az ítéleti tényállás 4. oldal II. személyi részét azzal egészíti ki, hogy az I. r. vádlottat korábban a Balassagyarmati Törvényszék más néven 9.B.170/2015/54. szám alatt 2015. év november hó 9. napján jogerős ítéletével felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntette miatt 6 hónap - végrehajtásában 1 évi próbaidőre felfüggesztett - börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte. A Fővárosi Ítéletábra 2.Bpi.10694/2016/3. számú végzésével a más nevű tekintetében perújítást rendelt el, melynek eredményeképpen a Fővárosi Törvényszék 25.B.367/2017/21. számú, 2017. év június hó 28. napján jogerős ítéletével az I. r. vádlottat felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntette miatt 6 hónap - végrehajtásában 1 évi próbaidőre felfüggesztett - börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte egyben a korábbi jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte.

- A személyi részt továbbá azzal is kiegészíti, hogy az I. r. vádlott Magyarországon más néven (-), más személyi adatokkal lett nyilvántartásba véve 2012. év január hó 2. napján, amely adatok a vádlott bemondása alapján kerültek rögzítésre. A BAH Nyugat Dunántúli Regionális Igazgatósága 2011. december 21. napján hozott 106-7-119928/2011-KÉ. szám alatti határozatával Magyarország területéről kiutasította Algériába, amely határozat azonban nem került végrehajtásra, de az I. r. vádlott Magyarország területén való tartózkodásra ezen időponttól már nem volt jogosult. /nyom. iratok 1105. oldal/

Az elsőfokú bíróság tehát teljes tényállást állapította meg, amely mindenben megalapozott és irányadó volt a másodfokú eljárásban.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból okszerűen vont következtetést az I. r. vádlott bűnösségére és cselekményeit is helyesen minősítette.

A Legfelsőbb Bíróság 1/2007. számú BJE határozatában foglaltak szerint a „kábitószerrel kereskedik” a forgalomba-hozatalnál tágabb elkövetési magatartásokat jelent. A kereskedelem rendszeresen ismétlődő anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel, amelynek keretei között nem csak az eladó és vevő, hanem még a rendszeres közvetítők is - mint a kereskedelmi tevékenység közreműködői - tettesként vonhatók felelősségre. Magába foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz.

A jogegységi határozatban foglaltakra is figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen minősítette az I. r. vádlott terhére megállapított bűncselekményt kereskedelemmel elkövetett kábítószer kereskedelem büntetettének.

Az ítélet tábla az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezést nem találta alaposnak, az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, az csupán annyiban szorul kiegészítésre, hogy az I. r. vádlott a vele szemben folyamatban lévő büntető eljárás hatálya alatt valósította meg a közegészségügyi bűncselekményt.

Az ítélet tábla a kiegészített és értékelt bűnösségi körülmények alapján úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által - a törvényi minimum közelében - kiszabott büntetés nem eltúlzott és összhangban áll a Btk. 83. §-ában meghatározott büntetési célokkal, annak további enyhítése nem indokolt.

Ügyszintén nem tartotta megalapozottnak a védelem egyel enyhébb végrehajtási fokozatra és a kiutasítás mellőzésére irányuló indítványát, A folyamatban lévő apasági per, illetőleg a vádlottnak a büntetés-végrehajtási intézetben tanúsított magatartása ehhez semmiféle alapot nem szolgáltat. Csupán megjegyzi az ítélet tábla, hogy az I.r. vádlott már korábban sem volt jogosult Magyarország területén való tartózkodásra.

Észlelte az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül állapította meg ítélete rendelkező részében, hogy az I.r. vádlott házi őrizetben volt, amelynek beszámításáról is rendelkezett.

Az ítélet tábla az iratok tartalma alapján megállapította, hogy az I. r. vádlott 2015. év december hó 9 napjáig előzetes fogva tartásban volt, majd a nyomozási bíró a 2015. év december hó 9.napján tartott ülésén az I. rendű vádlott előzetes letartóztatását megszüntette és házi őrizetét rendelte el. Figyelemmel arra, hogy I. rendű vádlott a kijelölt tartózkodási helyen nem jelent meg, őt 2015. december 10-én a rendőrség őrizetbe vette, majd 2015. év december hó 12. napján a nyomozási bíró ismételten elrendelte az I. r. vádlott előzetes letartóztatását.

Ennek megfelelően az I. r. vádlott előzetes fogvatartására vonatkozó rendelkezést az ítélet tábla korrigálta és mellőzte a házi őrizet beszámítására vonatkozó rendelkezést.

Az ítélet járulékos rendelkezései helyesek, azokat az ítélet tábla nem érintette.

A Fővárosi Ítélet tábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 599. §-a szerinti nyilvános ülésen eljárva a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint változtatta meg, míg az egyéb - törvényes - rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helyben hagyta.

Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) bekezdésében foglaltak alapján további fellebbezésnek nincs helye

Budapest, 2018. év szeptember hó 11. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

. Vincze Piroska s.k.
előadó bíró

. Patassy Bence s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 8.B.1174/2016/131. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.92/2018/12. számú ítéletében foglalt változtatásokkal az I. r. vádlottal szemben a mai napon jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2018. év szeptember hó 11. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő